

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

- 4218** *Reial decret 290/2015, de 17 d'abril, pel qual es modifica el Reial decret 61/2006, de 31 de gener, pel qual es fixen les especificacions de gasolines, gasoils, fueloils i gasos líquuats del petroli, es regula l'ús de determinats biocarburants i el contingut de sofre dels combustibles per a ús marítim.*

El Reial decret 61/2006, de 31 de gener, pel qual es fixen les especificacions de gasolines, gasoils, fueloils i gasos líquuats del petroli, es regula l'ús de determinats biocarburants i el contingut de sofre dels combustibles per a ús marítim, va actualitzar les especificacions dels productes derivats del petroli i va regular l'ús de biocarburants.

El Reial decret 1027/2006, de 15 de setembre, va modificar l'esmentat Reial decret 61/2006, de 31 de gener, pel que fa al contingut de sofre dels combustibles per a ús marítim, per adaptar-lo a la Directiva 2005/33/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 6 de juliol de 2005, per la qual es modifica la Directiva 1999/32/CE pel que fa al contingut de sofre dels combustibles per a ús marítim.

L'aprovació de la Directiva 2012/33/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 21 de novembre de 2012, suposa una nova modificació de la Directiva 1999/32/CE pel que fa al contingut de sofre dels combustibles per a ús marítim.

La Directiva 2012/33/UE preveu mesures destinades a la reducció de les emissions procedents dels vaixells a causa de la combustió de combustibles per a ús marítim amb un alt contingut de sofre i que contribueixen a la contaminació de l'aire en forma de diòxid de sofre i partícules, cosa que perjudica la salut humana i el medi ambient i participa en els dipòsits àcids. Igualment preveu mesures destinades a reduir la contaminació de l'aire causada pels vaixells atracats en ports, que és una greu causa de preocupació per a moltes ciutats portuàries, pel que fa als seus esforços per respectar els límits de qualitat de l'aire que estableix la Unió Europea.

Per tant, aquesta modificació de la Directiva 1999/32/CE afecta el contingut dels articles 3, 4, 7, 9, 10, 11, la disposició addicional tercera i la disposició final segona del Reial decret 61/2006, de 31 de gener. Igualment s'afegeix un nou article 12, una nova disposició addicional i s'incorporen dos nous annexos.

Aquest Reial decret transposa la Directiva 2012/33/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 21 de novembre de 2012, per la qual es modifica la Directiva 1999/32/CE pel que fa al contingut de sofre dels combustibles per a ús marítim.

S'ha evacuat el tràmit d'audiència preceptiu a través del Consell Consultiu d'Hidrocarburs, les observacions i els comentaris del qual s'han pres en consideració per a l'elaboració del corresponent informe de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència. Aquesta, de conformitat amb el que disposa la disposició transitòria quarta de la Llei 3/2013, de 4 de juny, de creació de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, ha evacuat l'informe preceptiu IPN/DE/0003/14, de 8 de maig de 2014.

Igualment s'ha evacuat el corresponent tràmit d'audiència al sector navilier, amb data 29 de juliol de 2014, sense que s'hagin fet observacions per part d'aquestes durant aquest tràmit.

Aquest Reial decret té el seu fonament legal en la disposició final segona de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, i en la disposició final segona del text refós de la Llei de ports de l'Estat i de la marina mercant, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2011, de 5 de setembre, que autoritzen el Govern a aprovar, en l'àmbit de les seves competències, mitjançant un reial decret, les normes de desplegament de la Llei esmentada.

Els articles 149.1.25a i 149.1.20a de la Constitució atribueixen a l'Estat competència exclusiva sobre les bases del règim energètic i en matèria de marina mercant.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Indústria, Energia i Turisme i de la ministra de Foment, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 17 d'abril de 2015,

DISPOSTO

Article únic. *Modificació del Reial decret 61/2006, de 31 de gener, pel qual es fixen les especificacions de gasolines, gasoils, fueloils i gasos líquats del petroli, es regula l'ús de determinats biocarburants i el contingut de sofre dels combustibles per a ús marítim.*

U. Es modifica l'apartat 4 de l'article 3, que passa a estar redactat amb el contingut següent:

«4. No es poden utilitzar en el territori espanyol gasoils que estiguin en les categories següents i tinguin un contingut de sofre que superi el 0,10% en massa:

a) Qualsevol combustible líquid derivat del petroli, a exclusió del combustible per a ús marítim, classificat en els codis NC 2710 19 25, 2710 19 29, 2710 19 47, 2710 19 48, 2710 20 17 o 2710 20 19, d'acord amb el Reglament (CEE) 2658/87 del Consell, de 23 d'octubre de 1987, relatiu a la nomenclatura aranzelària i estadística i a l'aranzel duaner comú, o

b) Qualsevol combustible líquid derivat del petroli, a exclusió del combustible per a ús marítim, del qual menys del 65% en volum (compreses les pèrdues) es destil·li a 250°C i almenys el 85% en volum (compreses les pèrdues) es destil·li a 350°C pel mètode ASTM D86 o la norma que en el futur el substitueixi.

En tot cas, estan exclosos d'aquestes categories els gasoils a què fan referència els apartats 1 a 3 anteriors, així com els combustibles utilitzats en maquinària mòbil diferent de la de carretera i en tractors agrícoles.»

Dos. L'article 4 queda redactat de la manera següent:

«Article 4. *Especificacions tècniques de fueloils.*

«1. Les especificacions tècniques per als fueloils, a exclusió del combustible per a ús marítim, són les que consten a l'annex IV d'aquest Reial decret.

2. No està permesa la utilització de fueloil pesant en el territori nacional el contingut de sofre del qual superi l'1% en massa. A aquests efectes, s'entén per fueloil pesant:

a) qualsevol combustible líquid derivat del petroli, a exclusió del combustible per a ús marítim, classificat en els codis NC 2710 19 51 a 2710 19 68, 2710 20 31, 2710 20 35, 2710 20 39 d'acord amb el Reglament (CEE) 2658/87 del Consell, relatiu a la nomenclatura aranzelària i estadística i a l'aranzel duaner comú.

b) qualsevol combustible líquid derivat del petroli diferent del gasoil definit a l'apartat 4 de l'article 3, punts a) i b), o a l'article 9, apartat 1, que, a causa dels seus límits de destil·lació, pertanyi a la classe del fueloil pesant destinat a ser utilitzat com a combustible i del qual menys del 65% en volum (compreses les pèrdues) es destil·li a 250°C pel mètode ASTM D86 o la norma que en el futur el substitueixi. Si la destil·lació no es pot determinar mitjançant el mètode ASTM D86, o la norma que en el futur el substitueixi, el producte derivat del petroli també es classifica com a fueloil pesant;

3. El contingut màxim de sofre que estableix l'apartat 2 anterior no és aplicable al fueloil utilitzat en:

a) Grans instal·lacions de combustió que preveu el capítol V del Reglament d'emissions industrials i de desplegament de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de

prevenció i control integrats de la contaminació, aprovat pel Reial decret 815/2013, de 18 d'octubre.

b) Altres plantes de combustió no incloses en la lletra a), quan les seves emissions de SO_2 siguin iguals o inferiors a 1.700 mg/Nm^3 , amb un contingut d'oxigen en els gasos de combustió del 3 per cent en volum, en base seca.

c) Refineries de petroli, quan la mitjana mensual de les emissions de SO_2 amitjanades entre totes les instal·lacions de combustió de la refineria, independentment del tipus de combustible o de combinació de combustibles utilitzats, però excloses les instal·lacions que preveu l'apartat a), les turbines de gas i els motors de gas, no superi els 1.700 mg/Nm^3 , amb un contingut d'oxigen en els gasos de combustió del 3% en volum, en base seca.»

Tres. Es modifica l'article 7, que queda redactat en els termes següents:

«Article 7. *Mostreig i anàlisi.*

«1. Amb la finalitat de donar compliment al que disposen les directives 98/70/CE, 2003/17/CE, 1999/32/CE, 2005/33/CE i 2012/33/UE, pel que fa al control del compliment de les especificacions i la presentació a la Comissió Europea d'informes anuals sobre la qualitat dels productes petrolífers que preveu aquest Reial decret, les comunitats autònomes han d'adoptar les mesures necessàries per controlar mitjançant mostrejos les especificacions tècniques de gasolines, gasoils, combustibles per a ús marítim i fueloils. Aquests mostrejos s'han de fer després que hagin transcorregut sis mesos a partir de la data en què sigui exigible el límit màxim de les especificacions esmentades per al combustible de què es tracti, excepte en el cas dels combustibles per a ús marítim, per als quals els mostrejos s'han de començar a fer en la data en què entri en vigor el límit màxim de contingut de sofre corresponent. Els mostrejos s'han de fer amb la suficient freqüència i s'ha de garantir, en tot cas, que les mostres siguin representatives del combustible examinat.

2. Abans del 30 d'abril de cada any, les comunitats autònomes han de comunicar a la Direcció General de Política Energètica i Mines, del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, els resultats dels mostrejos efectuats. Per al cas del contingut de sofre dels combustibles per a ús marítim, les comunitats autònomes han de comunicar aquests resultats a la Direcció General de la Marina Mercant del Ministeri de Foment.

Els resultats esmentats s'han d'ajustar, pel que fa a les gasolines i al gasoil d'automoció (classe A), al format que s'estableix a l'efecte mitjançant la Decisió de la Comissió, de 18 de febrer de 2002, sobre un format comú per a la presentació de resums de dades nacionals sobre la qualitat dels combustibles, que recullen els annexos VIII i IX del present Reial decret.

3. Pel que fa als gasoils classe B, per a ús marítim, combustibles per a ús marítim i gasoil classe C, de calefacció, així com als fueloils, les dades que es requereixen han d'indicar el contingut de sofre dels productes esmentats.

4. Es pot utilitzar, amb la finalitat de garantir el contingut de sofre dels combustibles per a ús marítim, un dels següents mètodes de mostreig, anàlisi i inspecció, segons que correspongui:

a) Mostreig del combustible per a ús marítim destinat a combustió a bord quan s'estigui subministrant als vaixells, de conformitat amb les directrius relatives al mostreig del fueloil per determinar el compliment del que disposa l'annex VI revisat del Conveni internacional per prevenir la contaminació pels vaixells, 1973 (Conveni MARPOL), aprovat el 17 de juliol de 2009 per la Resolució 182(59) del Comitè de protecció del medi marí (MARPOL) de l'OMI, i anàlisi del seu contingut de sofre.

b) Mostreig i anàlisi del contingut de sofre del combustible per a ús marítim destinat a combustió a bord contingut en tancs, quan sigui viable des d'un punt de vista econòmic i tècnic, i en mostres segellades a bord dels vaixells.

c) Inspecció dels diaris de vaixells i dels comprovants de lliurament de carburant dels vaixells.

5. El mètode de referència adoptat per determinar el contingut de sofre és el mètode ISO 8754 o prEN ISO 14596 (2007), o la norma que en el futur el substitueixi.

Per determinar si el combustible per a ús marítim lliurat i utilitzat a bord dels vaixells compleix els límits de sofre establerts, s'ha d'utilitzar el procediment de verificació del combustible que estableix l'annex VI, apèndix VI, del Conveni MARPOL, sense perjudici que la determinació i l'aplicació de les dades de precisió sobre el contingut de sofre es facin d'acord amb la norma ISO 4259 o la norma que en el futur la substitueixi.»

Quatre. L'article 9 passa a estar redactat de la manera següent:

«Article 9. *Definicions.*

«1. S'entén per “combustible per a ús marítim”: qualsevol combustible líquid derivat del petroli destinat a ser utilitzat a bord d'una embarcació, inclosos els combustibles que defineix la norma ISO 8217, o la norma que en el futur la substitueixi; inclou qualsevol combustible líquid derivat del petroli utilitzat a bord de vaixells de navegació interior o embarcacions d'esbarjo, com els defineixen la Directiva 97/68/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de desembre de 1997, relativa a l'aproximació de les legislacions dels estats membres sobre mesures contra l'emissió de gasos i partícules contaminants procedents dels motors de combustió interna que s'instal·lin en les màquines mòbils no de carretera, i la Directiva 94/25/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de juny de 1994, o les disposicions que la modifiquin o substitueixin, relativa a l'aproximació de les disposicions legals, reglamentàries i administratives dels estats membres relatives a embarcacions d'esbarjo, quan aquestes embarcacions estan al mar.

2. S'entén per “combustible dièsel per a ús marítim”: qualsevol combustible per a ús marítim definit per a la qualitat DMB a la taula I d'ISO 8217 o la norma que en el futur la substitueixi, a excepció de la referència al contingut de sofre.

3. S'entén per “gasoil per a ús marítim”: qualsevol combustible per a ús marítim definit per a les qualitats DMX, DMA i DMZ a la taula I d'ISO 8217 o la norma que en el futur la substitueixi, a excepció de la referència al contingut de sofre.»

Cinc. Es modifica l'article 10, que queda redactat en els termes següents:

«Article 10. *Contingut màxim de sofre dels combustibles per a ús marítim utilitzats en aigües territorials, zones econòmiques exclusives i zones de control de la contaminació, incloses zones de control de les emissions de SOx.*

1. A les aigües territorials, zones econòmiques exclusives i zones de control de la contaminació situades dins de les zones de control d'emissions de SOx no es poden utilitzar combustibles per a ús marítim el contingut de sofre en massa dels quals superi el 0,10%.

Aquest apartat s'ha d'aplicar a qualsevol vaixell de qualsevol pavelló, inclosos aquells la travessia dels quals hagi començat fora de la Unió Europea.

2. A les aigües territorials, zones econòmiques exclusives i zones de control de la contaminació situades fora de les zones de control d'emissions de SOx no es poden utilitzar combustibles per a ús marítim el contingut de sofre en massa dels quals superi el 0,50%.

Aquest apartat s'ha d'aplicar a qualsevol vaixell de qualsevol pavelló, inclosos aquells la travessia dels quals hagi començat fora de la Unió Europea, sense perjudici del que disposa l'apartat 1 d'aquest article.

3. La Direcció General de la Marina Mercant ha de definir i desenvolupar els procediments necessaris per controlar el compliment del que preveuen els apartats 1 i 2, a qualsevol vaixell de qualsevol pavelló, inclosos aquells la travessia dels quals hagi començat fora de la Unió Europea.

4. La Direcció General de la Marina Mercant ha d'exigir que s'emplenin degudament els diaris de vaixells i/o llibres registre d'hidrocarburs, inclòs el registre de les operacions de canvi de combustible i l'hora en què s'efectuï aquesta operació.

Si es comprova que un vaixell incompleix les normes relatives als combustibles per a ús marítim d'acord amb aquest Reial decret, l'autoritat competent pot exigir al vaixell:

- a) que presenti un registre de les mesures adoptades per tractar d'aconseguir el compliment esmentat, així com
- b) que aporti proves que demostrin que ha intentat adquirir combustible per a ús marítim de conformitat amb aquest Reial decret d'acord amb el seu trajecte previst i que, si no estava disponible a la localitat prevista, ha intentat localitzar fonts alternatives del combustible esmentat i que, malgrat tots els esforços per obtenir combustible per a ús marítim de conformitat amb el present Reial decret, aquest no estava a la venda.

El vaixell no està obligat, per aconseguir el compliment esmentat, a desviar-se del trajecte previst ni a endarrerir-lo de manera injustificada.

Si un vaixell facilita la informació a què es refereix el paràgraf primer, la Direcció General de la Marina Mercant ha de tenir en compte totes les circumstàncies pertinents i les proves presentades per determinar les actuacions que siguin procedents, inclosa la no-adopció de mesures de control.

Quan un vaixell no pugui adquirir combustible per a ús marítim que sigui conforme a la present norma, ho ha de notificar a l'Estat el pavelló del qual enarbori i a la capitania marítima del port de destinació rellevant. La capitania marítima ha de comunicar aquesta notificació a la Direcció General de la Marina Mercant, que ha de transmetre a la Comissió Europea els casos en els quals un vaixell hagi presentat proves de no-disponibilitat de combustible per a ús marítim que sigui conforme a la present norma.

5. De conformitat amb la regla 18 de l'annex VI del Conveni MARPOL:

a) L'Administració portuària ha de mantenir a la seva seu electrònica, a disposició dels interessats, una base de dades, una llista o una relació degudament actualitzada de proveïdors locals de combustible per a ús marítim;

b) Les comunitats autònomes s'han d'assegurar que el contingut de sofre de tots els combustibles per a ús marítim venuts en el territori espanyol i efectivament carregats com a combustible per a ús del vaixell està documentat pel proveïdor mitjançant un comprovant de lliurament de combustible, acompanyat d'una mostra segellada signada pel representant del vaixell receptor;

c) Les comunitats autònomes han de prendre les mesures adequades contra els proveïdors de combustible per a ús marítim si lliuren combustible que no sigui conforme a l'especificació recollida en el comprovant de lliurament de combustible i s'han d'assegurar que es prenen les mesures correctores adequades per posar de conformitat tots els combustibles per a ús marítim no conformes que s'hagin descobert.

6. No es pot comercialitzar en el territori espanyol combustible dièsel per a ús marítim ni gasoil per a ús marítim, amb un contingut de sofre superior a l'1,50% i al 0,10% en massa, respectivament. Les comunitats autònomes han d'adoptar les mesures oportunes per verificar el compliment d'aquesta disposició.»

Sis. L'article 11 passa a estar redactat amb el contingut següent:

«Article 11. *Contingut màxim de sofre dels combustibles per a ús marítim utilitzats pels vaixells atracats en ports espanyols.*

1. Els vaixells atracats o fondejats en ports ubicats en el territori nacional no poden utilitzar combustibles per a ús marítim amb un contingut de sofre superior al 0,10% en massa, i s'ha de concedir a la tripulació el temps suficient per efectuar l'eventual operació necessària de canvi de combustible al més aviat possible després de l'atracada i al més tard possible abans de la sortida.

S'ha de registrar en el llibre de navegació i en el diari de vaixells l'hora en què s'efectuï qualsevol operació de canvi de combustible.

Les autoritats competents en matèria de ports han d'incentivar l'ús de sistemes de subministrament d'electricitat des de la costa per als vaixells atracats en ports.

2. Les disposicions de l'apartat 1 no són aplicables:

a) Quan, d'acord amb els horaris publicats, els vaixells s'hagin de quedar atracats durant menys de dues hores;

b) Als vaixells que apaguen totes les màquines i es connecten a l'electricitat a terra mentre estan atracats en un port.»

Set. S'afegeix un nou capítol IV, que queda redactat en els termes següents:

«CAPÍTOL IV

Règim sancionador aplicable en matèria de contingut de sofre dels combustibles per a ús marítim

Article 12. *Règim sancionador.*

El règim sancionador aplicable en matèria de contingut de sofre dels combustibles per a ús marítim és el que estableixen el títol IV del llibre III del text refós de la Llei de ports de l'Estat i de la marina mercant, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2011, de 5 de setembre, i el títol VI de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, sense perjudici de les competències que tinguin atribuïdes les comunitats autònomes en virtut de les seves disposicions estatutàries o d'acord amb la legislació sectorial vigent.»

Vuit. El paràgraf h) de la disposició addicional tercera queda redactat de la manera següent:

«h) Al combustible utilitzat a bord de vaixells que utilitzin mètodes de reducció d'emissions que permetin aconseguir de manera contínua reduccions de les emissions de SO₂ que siguin, almenys, equivalents, d'acord amb els valors de l'annex X, a les que s'aconseguïen amb l'ús de combustibles per a ús marítim que compleixin amb els requisits del present Reial decret.

Adicionalment, si el contingut de sofre del combustible marí supera el 3,5% en massa, aquests mètodes de reducció d'emissions han d'operar en sistemes tancats.

Els mètodes de reducció d'emissions abans esmentats s'han d'ajustar als criteris especificats en els instruments a què es refereix l'annex XI.»

Nou. La disposició final segona queda redactada de la manera següent:

«Disposició final segona. *Habilitació per al desplegament reglamentari i actualització d'annexos.*

1. S'habiliten el ministre d'Indústria, Energia i Turisme i la ministra de Foment, en l'àmbit de les seves respectives competències, per dictar totes les disposicions

que siguin necessàries per al desplegament i l'aplicació del que disposa aquest Reial decret.

2. S'habilita el ministre d'Indústria, Energia i Turisme per modificar els formats que recullen els annexos VIII i IX, qui així mateix pot establir procediments exclusivament telemàtics per a la seva remissió, i la ministra de Foment pel que fa als annexos X i XI, quan les actualitzacions esmentades siguin necessàries per ajustar aquests annexos a la normativa europea o internacional.

3. S'habilita la ministra de Foment per dictar la normativa reguladora dels assajos de mètodes de reducció d'emissions en vaixells que enarborin pavelló espanyol o en les zones marítimes en què Espanya exerceixi sobirania, drets sobirans o jurisdicció, d'acord amb el que disposi a l'efecte la legislació de caràcter tècnic de la Unió Europea. Durant el període de realització dels assajos no s'han d'aplicar les limitacions en el contingut de sofre que estableix aquest Reial decret als combustibles per a ús marítim, sempre que es compleixin totes les condicions següents:

a) Que els assajos es notifiquin per escrit a la Comissió i a qualsevol organisme afectat com a mínim sis mesos abans del seu inici.

b) Que el període de vigència de les autoritzacions per a la realització dels assajos no superi els divuit mesos, des de la data de l'autorització.

c) Que els vaixells en què es facin els assajos estiguin dotats d'equips inalterables de control continu de les emissions de gasos de xemeneia i els utilitzin durant el període dels assajos.

d) Que els vaixells implicats aconseguixin una reducció de les emissions almenys equivalent a la que s'aconseguiria mitjançant els límits de sofre en els combustibles que estableix aquest Reial decret.

e) Que hi hagi sistemes adequats de gestió de residus per als residus generats pels mètodes de reducció d'emissions durant el període dels assajos.

f) Que es faci una valoració de l'impacte en el medi ambient marí, especialment en els ecosistemes de ports tancats, dàrsenes i estuaris durant la realització dels assajos.

g) Que els resultats complets es notifiquin a la Comissió i es facin públics en un termini de sis mesos a partir de la seva finalització.»

Deu. S'incorporen dos nous annexos, que reben la numeració X i XI, que s'insereixen a continuació d'aquest Reial decret.

Disposició transitòria primera. *Límits al contingut de sofre de fueloils pesants.*

Fins al 31 de desembre de 2015, l'excepció que preveu l'article 4, apartat 3, lletra a), s'entén aplicada a les grans plantes de combustió que preveu el Reial decret 430/2004, de 12 de març, pel qual s'estableixen noves normes sobre limitació d'emissions a l'atmosfera de determinats agents contaminants procedents de grans instal·lacions de combustió, i es fixen certes condicions per al control de les emissions a l'atmosfera de les refineries de petroli.

Disposició transitòria segona. *Límits al contingut de sofre de combustibles d'ús marítim.*

1. El límit de sofre al qual fa referència l'article 10, apartat 2, és del 3,50% fins al 31 de desembre de 2019.

2. No obstant això, fins a l'1 de gener de 2020, els vaixells de passatgers en serveis regulars efectuats des de o cap a qualsevol port de la Unió Europea no poden utilitzar en aigües territorials, zones econòmiques exclusives i zones de control de la contaminació situades fora de les zones de control de les emissions de SO_x, sota la sobirania del Regne d'Espanya, combustibles per a ús marítim el contingut de sofre dels quals superi l'1,50% en massa.

La Direcció General de la Marina Mercant del Ministeri de Foment ha de definir i desenvolupar els procediments necessaris per controlar el compliment d'aquest requisit, almenys pel que fa als vaixells que enarborin pavelló espanyol i als vaixells de qualsevol pavelló mentre estiguin en ports espanyols.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que disposen els articles 149.1.25a i 149.1.20a de la Constitució, que atribueixen a l'Estat la competència en matèria de bases del règim energètic i de marina mercant.

Disposició final segona. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquest Reial decret s'incorpora al dret espanyol la Directiva 2012/33/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 21 de novembre de 2012, per la qual es modifica la Directiva 1999/32/CE pel que fa al contingut de sofre dels combustibles per a ús marítim.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 17 d'abril de 2015.

FELIPE R.

La vicepresidenta del Govern i ministra de la Presidència,
SORAYA SÁENZ DE SANTAMARÍA ANTÓN

«ANNEX X

Valors equivalents d'emissió per als mètodes de reducció d'emissions

Contingut de sofre dels combustibles per a ús marítim (% m/m)	Relació d'emissions de SO ₂ (ppm)/CO ₂ (% v/v)
3,50	151,7
1,50	65,0
1,00	43,3
0,50	21,7
0,10	4,3

NOTA:

- Els límits establerts per a la relació d'emissions només s'apliquen quan s'utilitzen fueloils destil·lats o residuals derivats del petroli.
- En casos justificats, quan la unitat de depuració dels gasos d'escapament redueixi la concentració de CO₂, aquesta última es pot mesurar a l'entrada de la unitat de depuració dels gasos d'escapament, sempre que l'exactitud d'aquesta metodologia es pugui demostrar clarament.

ANNEX XI

Criteris d'utilització dels mètodes de reducció d'emissions

Els mètodes de reducció d'emissions que preveu la disposició addicional tercera han de complir almenys els criteris especificats en els instruments següents, segons que correspongui:

Mètode de reducció d'emissions	Criteris d'utilització
Mescla de combustible per a ús marítim i de gas d'evaporació.	Decisió 2010/769/UE de la Comissió, de 13 de desembre de 2010, per la qual s'estableixen els criteris aplicables perquè els vaixells de transport de gas natural líquid utilitzin mètodes tecnològics com a alternativa a la utilització de combustibles d'ús marítim amb un baix contingut de sofre que compleixin els requisits de l'article 4 <i>ter</i> de la Directiva 1999/32/CE del Consell, relativa a la reducció del contingut de sofre de determinats combustibles líquids, modificada per la Directiva 2005/33/CE del Parlament Europeu i del Consell pel que fa al contingut de sofre dels combustibles per a ús marítim
Sistemes de depuració dels gasos d'escapament.	Resolució MEPC.184(59) de l'OMI, adoptada el 17 de juliol de 2009. L'aigua de rentatge resultant dels sistemes de depuració dels gasos d'escapament que facin ús d'additius, preparats i productes químics rellevants creats <i>in situ</i> a què es refereix el punt 10.1.6.1 de la Resolució MEPC.184(59) no es pot descarregar al mar, inclosos els ports tancats, les dàrsenes i els estuaris, llevat que l'operador del vaixell demostrï que aquesta descàrrega d'aigua de rentatge no té repercussions negatives significatives ni presenta riscos per a la salut humana o el medi ambient. Si el producte químic utilitzat és soda càustica, és suficient que l'aigua de rentatge compleixi els criteris que estableix la Resolució MEPC.184(59) i el seu pH no passi de 8,0.»

Mètode de reducció d'emissions	Criteris d'utilització
Biocombustibles.	Ús de biocombustibles, tal com els defineix la Directiva 2009/28/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'abril de 2009, relativa al foment de l'ús d'energia procedent de fonts renovables, que compleixin les normes CEN i ISO pertinents. Les mesclades de biocombustibles i combustibles per a ús marítim han de complir les normes relatives al contingut de sofre que estableix el present Reial decret.